

ZBIÓR OBOWIĄZUJĄCYCH ROZPORZĄDZEŃ

===== w powiecie Łukowskim. =====

PRENUMERATA:

Rocznie . . . . . 24.—mk.
Półrocznie . . . . . 12.—mk.
Kwartalnie . . . . . 6.—mk.

Zaprenumerować można
w Sekretarjacie Urzędu Powiatowego
w Łukowie.

OGŁOSZENIA:

Za całą stronę . . . . . 40 mk.
Za pół strony . . . . . 20 mk.
Za ćwierć strony . . . . . 10 mk.

TREŚĆ NUMERU:

- 363 Ustawa z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych.
364 Rozporządzenie Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20.
365 Rozporządzenie Ministerstwa Apropowizacji w sprawie młynów.
366 Instrukcje do dekretu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1919 roku.
367 Ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 r. w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych.
368 Ogłoszenie w sprawie zapomóg dla byłych rezerwistów rosyjskich.
369 Ogłoszenie dotyczące rejestracji inwalidów cywilnych.
370 Ogłoszenie dotyczące posiadania dowodów osobistych.
371 Ogłoszenie dotyczące sprzedaży koni.
372 Ogłoszenie dotyczące przejścia na własność skarbu drzewa materiałowego i opałowego.
373 Ogłoszenie dotyczące mianowania p. o. Podinspektora pracy do spraw rolnych.
374 Ogłoszenie dotyczące zgubienia portfelu z pieniędzmi i dokumentami.

363

U S T A W A

z dnia 25 lipca 1919 roku

o osobistych świadczeniach wojennych.

Art. 1. Z chwilą wybuchu wojny lub z chwilą zarządzenia bądź ogólnej, bądź częściowej mobilizacji, mogą władze państwowe w czasie trwania wojny pociągać ludność przymusowo za wynagrodzeniem do świadczeń, robót i usług osobistych, bezpośrednio lub pośrednio potrzebnych dla celów zaopatrzenia armji i obrony Państwa, o ile siły i środki własne wojska wynikłym potrzebom nie są w stanie zadośćuczynić.

Art. 2. Świadczeniu osobistemu podlega wszelkiego rodzaju praca ludzka, fizyczna i umysłowa.

Art. 3. Wprowadzenie obowiązku osobistych świadczeń wojennych, ustanowienie terminu powstania i ustania rzeczzonego obowiązku następuje na skutek wspólnego rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych. Rozporządzenie to musi być podane do wiadomości powszechnej.

Art. 4. Do osobistych świadczeń wojennych obowiązani są wszyscy zdolni do pracy obywa-

tele w wieku od lat 17 do 50, płci obojga, nie powołani do składu siły zbrojnej Państwa.

Art. 5. Od obowiązku osobistych świadczeń wojennych wolni są:

- niezdolni do pracy wskutek choroby lub ułomności fizycznych, oraz kobiety ciężarne i karmiące.
- duchowni wszystkich w Państwie uznanych wyznań, wypełniający stale swe obowiązki duchowne;
- uczniowie, uczęszczający do publicznych szkół średnich i zawodowych w okresie funkcjonowania tych szkół;
- posłowie sejmowi i niezbędni w służbie urzędniczej państwowi i komunalni oraz inne osoby, stale uczestniczące z mocy swego stanowiska lub urzędu w pracach instytucji państwowej lub samorządnej, o ile co do powołania szczególnych kategorii urzędników i pracowników nie obowiązuje osobna ustawa;
- funkcjonariusze bezpieczeństwa publicznego;
- cudzoziemcy w miarę wzajemności faktycznie istniejącej lub opartej na umowie międzynarodowej.

Art. 6. Prócz osób, należących do kategorii wyszczególnionych w art. 5, z rozporządzenia Rady Ministrów mogą być od świadczeń osobistych zwalniane inne jeszcze kategorie ludności.

Art. 7. Osoby, powołane do osobistych świadczeń wojennych, mają na żądanie władzy stawić się z posiadaniem w chwili powołania własnymi narzędziami pracy, należącymi do nich środkami przewozowymi, tudzież inwentarzem pociągowym, niezbędnym dla obsługi dostarczonych przez nich środków przewozowych (rzemieślnicy, kopacze, woźnice i t. p.)

Art. 8. Powołanych do osobistych świadczeń wojennych należy używać tylko do robót, odpowiadających ich zwyczajnemu zatrudnieniu, względnie umysłowemu i fizycznemu uzdolnieniu.

Art. 9. Powołanie ludności do osobistych świadczeń wojennych zarządzają władze wojskowe, upoważnione do tego przez Ministra Spraw Wojskowych, a na obszarze wojennym — przez główne dowództwo frontu.

Wykonanie wydanych zarządzeń następuje za pośrednictwem miejscowych władz administracyjnych i urzędów gminnych, zaś na obszarze wojennym — przez dowództwo poszczególnych oddziałów wojskowych.

Art. 10. Zwolnienie od obowiązku osobistych świadczeń wojennych z przyczyn, przewidzianych w poprzednich postanowieniach tej ustawy (art. 5 i 6), tudzież w wypadkach, w których powołanie spowodować może zagrożenie bytu rodziny, gospodarstwa, rękodzieła, lub przemysłu—przysługuje władzom administracyjnym, a w ostatniej instancji—Ministrowi Spraw Wojskowych, zaś na obszarze wojennym—powołującym władzom wojskowym.

Bezw warunkowemu zwolnieniu podlegają osoby, zwolnione od służby w wojsku na skutek reklamacji urzędu lub zakładu, w którym są zatrudnione.

Art. 11. W wezwaniu, powołującym do wykonania świadczeń osobistych, winien być oznaczony termin stawienia się, przypuszczalny przeciąg czasu świadczenia, rodzaj czynności i miejsce ich wykonania.

Wezwaniem do wykonywania osobistych świadczeń wojennych poza miejscem stałego zamieszkania daje się termin do załatwienia spraw osobistych.

Art. 12. Wynagrodzenie za osobiste świadczenia wojenne wypłacać się ma wedle norm, ustalonych dla każdego rodzaju prac rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, wydanem w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Ochrony Pracy i Opieki Społecznej.

Jeżeli osoby, powołane do osobistych świadczeń wojennych poza, napotykać trudności w uzyskaniu pożywienia, natenczas władze wojskowe obowiązane będą dać im utrzymanie w naturze narówni z osobami wojskowymi, a w takim razie z wynagrodzenia potrąca się koszt utrzymania podług norm, ustalonych w rozporządzeniu wykonawczem. Również zwraca się powołanym do osobistych świadczeń wojennych koszt przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca przeznaczenia i z powrotem w wysokości, ustalonej odnośnymi rozporządzeniami wykonawczymi.

Art. 13. Za używanie przez pociągniętych do osobistych świadczeń wojennych własnych narzędzi, środków przewozowych oraz inwentarza pociągowego, wypłaca się wynagrodzenia dodatkowe; za użycie zaś i uszkodzenie wyżej wymienionych przedmiotów nie z ich winy — odpowiednie odszkodowanie.

Wysokość dodatkowego wynagrodzenia i odszkodowania, jako też sposób ich ustalenia określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 14. Powołany do osobistych świadczeń wojennych korzysta w razie choroby z bezpłatnego leczenia narówni z osobami wojskowymi w czynnej służbie i przez czas pobytu w szpitalu pobiera połowę należnego mu wynagrodzenia.

Art. 15. Jeżeli powołany do osobistych świadczeń wojennych podczas pełnienia tychże poniósł bez własnej winy szkodę na zdrowiu, albo uległ kalectwu, które go uczyniło niezdatnym do pracy, albo też utracił życie,—należy się jemu, względnie pozostajej rodzinie, takie samo zaopatrzenie, w takiej samej wysokości i z tych samych źródeł, jak powołanym do czynnej służby wojskowej, względnie ich rodzinom.

Art. 16. Rodziny osób, powołanych do osobistych świadczeń wojennych, pobierają zasiłki wedle tych samych norm i zasad, jak rodziny

powołanych do czynnej służby wojskowej, o ile świadczenia te trwają dłużej, niż 2 tygodnie.

Art. 17. Osoby, powołane do osobistych świadczeń wojennych, są obowiązane w czasie swego zatrudnienia do bezwzględnego ulegania co do wykonania tych prac rozkazom zwierzchności wojskowej. W razie naruszenia tego obowiązku, podlegają wojskowej władzy dyscyplinarnej.

Art. 18. Wszelkie roszczenia i spory z tytułu wykonania obowiązku osobistych świadczeń wojennych wyjęte są z pod orzecznictwa sądów cywilnych i rozstrzygnięte być mają wyłącznie w myśl art. 11 i 12 ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Art. 19. Wszelkie pisma i dokumenty w przedmiocie osobistych świadczeń wojennych wolne są od opłaty skarbowej.

Art. 20. Osoby, winne uchylania się od osobistych świadczeń wojennych, będą karane przez władze administracyjne karą aresztu do miesiąca 6 lub grzywną do 10,000 mk. pol.

Art. 21. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Skarbu i Ministrem Ochrony Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 22. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Z tą chwilą tracą moc prawną wszystkie inne ustawy i przepisy w przedmiocie osobistych świadczeń wojennych.

W szczególności z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy, traci moc prawną art. 17 Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z 29-go października 1918 r. (poz. 28 Dziennika Praw), zawierający przepisy o służbie pomocniczej.

Marszałek Sejmu:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wojciechowski.

Minister Skarbu:

w z. (—) Byrka.

Minister Ochrony Pracy i Opieki Społecznej:

(—) J. Iwanowski.

(Dz. Ustaw Rzplitej Polskiej z d. 20 sierpnia 1919 r. Nr. 67).

364

Rozporządzenie

Ministra Apropowacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20.

Na mocy artykułu 5 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b.

zaboru austriackiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:

za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa—Mk. 80;
za 100 kg. pszenicy—Mk. 90.

Art. 2.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ustanowione zostają następujące ceny na zboże konsumcyjne:

za 100 kg. żyta, jęczmienia lub owsa—Mk. 40;
za 100 kg. pszenicy—Mk. 50.

Art. 3.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austriackiego będzie w czasie od dnia 15 sierpnia do dnia 15 października 1919 roku wypłacona po za ceną zasadniczą premia za wczesną odstawę w wysokości Mk. 10 za każde 100 kg. bez względu na rodzaj zboża. Po dniu 15 października wypłacana będzie jedynie cena zasadnicza.

Art. 4.

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austriackiego obowiązują następujące ceny za zboże siewne ozime:

1) na zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanawiane zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą a kupującym;

2) za 100 kg. zboża z pierwszych trzech odsiewów — Mk. 150;

3) za 100 kg. zboża z dalszych odsiewów — Mk. 135;

4) za 100 kg. zboża siewnego zwykłego oczyszczanego — Mk. 110.

Art. 5.

Na ziemiach b. zaboru pruskiego ma moc rozporządzenie w sprawie cen na zboże siewne, wydane przez Główny Urząd Żywnościowy Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu.

Art. 6.

Powyżej wymienione ceny płacone będą producentom za zboże dobrej jakości loco magazynu instytucji skupującej zboże z upoważnienia Ministerstwa Apropowizacji, lub loco stacja kolei żelaznej. W sprawie potrąceń za zły gatunek dostarczonego zboża wydane zostanie osobne rozporządzenie.

Art. 7.

Na ziemiach b. zaboru austriackiego oraz w powiatach b. zaboru rosyjskiego, okupowanych w czasie wojny przez Austrię, producenci otrzymywać będą należność za zboże w koronach, przy czem ustalony zostanie stosunek mk. 100 — kor. 175.

Art. 8.

Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocnym z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim” i obowiązuje od dnia 15 sierpnia 1919 roku.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 13 sierpnia 1919 r.

365

Rozporządzenie

Ministra Apropowizacji w sprawie młynów.

Na mocy artykułu 8 Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. I.

Wszystkie młyny, znajdujące się na obszarze Państwa Polskiego, zostają podzielone na dwie kategorie, ze ściśmlem rozgraniczeniem praw przemiału.

1) Młyny kategorii I, mające prawo mielenia jedynie zboża importowanego i monopolowego, stanowiącego własność państwową lub komunalną.

2) Młyny kategorii II, (gospodarskie), mające prawo mielenia zboża, stanowiącego prywatną własność producentów, przeznaczonego na pokrycie ich potrzeb.

Art. II.

Poszczególne młyny zostają zaliczone do kategorii I na skutek zawarcia umowy na mielenie zboża państwowego lub komunalnego z Państwowym Urzędem Zbożowym, względnie z miejscowym Urzędem Powiatowym i Powiatową Komisją Apropowizacyjną.

Państwowy Urząd Zbożowy, względnie Urzędy Powiatowe, winny nadsyłać wykazy zakontraktowanych młynów z podaniem ilości zboża, przeznaczonego do przemiału w każdym poszczególnym młynie, Ministerstwu Apropowizacji do wiadomości.

Art. III.

Wszystkie pozostałe młyny, niezaliczone w poczet młynów kategorii I, stanowią kategorię II młynów.

Młyny kategorii II mogą funkcjonować w zakresie przewidzianym przez art. II, punkt 2 niniejszego rozporządzenia, bez specjalnego zezwolenia Ministerstwa Apropowizacji, względnie podległych temuż organów.

Art. IV.

W celu zaprowadzenia jednego gatunku i jednakowej jakości mąki dla całego Państwa, wysokość normy przemiałowej dla żyta, pszenicy i jęczmienia, obowiązująca młyny obydwóch kategorii, ustanawia się, jak następuje:

a) dla żyta:

mąki	80%
otrąb	15,5%
odpadków do	1,5%
rozkurz	3%

b) dla pszenicy:

mąki I	70%	ogółem 80%
mąki chlebowej	10%	
otrąb	15,5%	
odpadków do	1,5%	
rozkurz	3%	

Norma rozkurzowa w młynach gospodarskich kategorii II może dosięgać 4%.

wydajność kaszy minimalnie 63% c) dla jęczmienia
Przy przemiale żyta wolno używać do odstewania wyłącznie sit drcianych od Nr. 24 dq; Nr. 34 (lub jedwabnych. odpowiadających tymże

numerom sit drucianych). Liczba numerów sit drucianych odpowiada bieżącej ilości oczek w calu polskim.

Przy przemiele pszenicy mogą być używane do odsiewania sita jedwabne, odpowiadające wyłącznie numerom normalnym 6, 7 i 8. Używanie wszelkich innych, niż powyższe, numerów sit jest bezwarunkowo wzbronione.

Art. V.

Taksa za przemiał dla młynów kategorii I i II będzie ustanawiana w każdym poszczególnym powiecie przez władze administracyjną pierwszej instancji łącznie z Powiatową Komisją Apropowizacyjną, po wysłuchaniu zdania w tym względzie miejscowych przedstawicieli przemysłu młynarskiego. Państwowy Urząd Zbożowy dla młynów, mielących zboże dla tegoż Urzędu, określa cenę za przemiał po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Apropowizacji.

Art. VI.

Pobieranie wynagrodzenia za przemiał w naturze przez młyny obydwóch kategorii jest bezwzględnie wzbronione.

Art. VII.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach I kategorii, stanowią własność państwową lub komunalną i muszą być całkowicie oddane odnośnym organom rządowym lub komunalnym wraz z gotowymi produktami mącznymi.

Otręby i wszelkie odpadki, powstałe przy mieleniu zboża w młynach II kategorii, stanowią własność producentów. Handel rzeczonymi otrębami i odpadkami jest bezwarunkowo wzbroniony.

Art. VIII.

Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. IX Ustawy z dn. 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 i unieruchomieniu młyna.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1919 r.

366

Instrukcje do dekretu Rady Ministrów z dnia 7 Lutego 1919 r.

I. Przepisy dotyczące skupu skór surowych, garbników i ekstraktów.

§ 1.

Wyłączne prawo zakupu skór surowych należy do Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie organizacji, której to prawo przez Wydział Surowców wojennych przekazane zostanie.

§ 2.

Wszystkie skóry surowe bydlęce t. j. bycze, wołowe, krowie, jałowicze, bukacie i cielęce oraz końskie i źrebięce, powinny być oddawane po cenach przez Rząd ustanowionych agentom, posiadającym upoważnienie do skupu skór, poświadczone przez Wydział Surowców Wojennych.

§ 3.

Garbarnie mogą nabywać skóry surowe wyłącznie tylko za pośrednictwem W. S. W. według przydziału, proponowanego przez Związek Przemysłowców Garbarzy i zatwierdzonego po odpowiednim sprawdzeniu przez Wydział Surowców Wojennych.

§ 4.

Wolny handel skórami surowymi, ekstraktami i garbnikami jest wzbroniony, Skóry nielegalne, nabyte lub znajdujące się w posiadaniu osób do tego nie upoważnionych, będą konfiskowane bez odszkodowania, a oprócz tego winni będą pociągani do odpowiedzialności sądowej.

§ 5.

Obrót wszelkimi garbnikami i ekstraktami dozwolony jest wyłącznie pod kontrolą I za pośrednictwem Wydziału Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

III. Przepisy o pozwoleniu na przewóz.

§ 1.

Ograniczenia przy przewozie skór gotowych znoszą się.

§ 2.

Ograniczenia przewozowe zachowują się tylko dla skór surowych, garbników i ekstraktów, dla których przewozu potrzebne są odpowiednie przepustki, wydawane przez Wydział Surowców Wojennych Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie.

Przedstawiciel

Ministerstwa Spraw Wojskowych

(—) kapitan Ficowski.

Przedstawiciel

Wydziału Surowców Wojennych

(—) J. Kozielowski.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) Hącia.

Przedstawiciel

Ministerstwa Apropowizacji

(—) M. Lisowski.

Kierownik Oddziału Skór

Wydziału Surowców Wojennych

(—) T. Blok.

Szef Sekcji

(—) St. Brzeziński.

367

U S T A W A

z dnia 1-go sierpnia 1919 roku.

w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych.

Art. 1.

Wszystkie znajdujące się na terenach Rzeczypospolitej zbiorniki naftowe wraz z związanymi z nimi instalacjami do rozlewu oraz cysterny wagonowe mogą być zasekwestrowane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Art. 2.

O każdym wypadku sekwestru i o mianowaniu sekwestratora Minister Przemysłu i Handlu poda do publicznej wiadomości w gazecie urzędowej.

Art. 3.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie płacić właścicielom zaskwestrowanych w myśl art. 1-go przedmiotów wynagrodzenie, którego wysokość określona będzie w stosunku do przepuszczonego przez nie towaru.

Art. 4.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustaje moc prawa dekretu z 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. poz. 169).

Art. 5.

Wykonanie tej ustawy poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Marszałek Sejmu:

(—) Trąpczyński.

Prezydent Ministrów:

w/z.

(—) S. Wojciechowski.

Minister Przemysłu i Handlu

w/z.

(—) Henryk Strasburger.

(Dz. Ustaw Rzpltej Polskiej z d. 25 sierpnia 1919 r. Nr. 68).

368

Ogłoszenie

w sprawie zapomóg dla byłych rezerwistów rosyjskich.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Okólnikiem z dnia 16 sierpnia r. b. za № 543, podaje do wiadomości:

Okólnikami z dnia 26 lutego r. b. (Dziennik Urzędowy № 17) względnie z dnia 3 kwietnia r. b. (Dziennik Urzędowy № 28,) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleciło wstrzymać dalszą wypłatę zasiłków rodzinom b. wojskowych rosyjskich, jako pozbawioną już podstaw prawnych. W rezultacie tego zarządzenia na ręce P.P. Komisarzy i do Ministerstwa wpłynęła duża liczba podań od zainteresowanych, domagających się utrzymania w dalszym ciągu zasiłków, bądź też wypłacenia tychże za pewne okresy z czasów okupacji, w ciągu których nie były one wypłacone lub też były wypłacone częściowo.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że:

1) Utrzymanie bieżących zasiłków nie może mieć miejsca z powodów, przytoczonych w powołanych wyżej okólnikach,

2) Do wypłaty zasiłków z tytułu powołania ich opiekuna do wojska rosyjskiego obowiązane było według prawa państwo rosyjskie, zaś w czasie okupacji — państwa okupacyjne,

3) Zadnych funduszków na wypłatę tych zasiłków państwo rosyjskie ani państwa okupacyjne nie pozostawiły,

4) Wypłata zaległych z czasów okupacji zasiłków, których suma ogólna wyraża się w wysokości dziesiątków milionów marek, nie może obciążyć Skarbu Polskiego na tej samej zasadzie, jak nie mogą go obciążyć i inne należności od państw b. zaborczych względnie b. okupacyjnych z tytułu uszkodowań i strat, spowodowanych okolicznościami wojny tembardziej, iż na to nie pozwala zły stan Skarbu Polskiego.

Z powodów, wyżej przytoczonych, prośby rodzin b. wojskowych rosyjskich o utrzymanie bieżących lub o wypłatę nie wybranych w swoim czasie zasiłków nie mogą być uwzględniane, również bezcelowe jest dalsze nadsyłanie podań w tej sprawie.

Łuków, dnia 23 sierpnia 1919 r. L. 1716/S.

Powiatowy Komisarz Rządowy

w z.

(—) Panglisz.

369

Obwieszczenie

dotyczące rejestracji inwalidów cywilnych.

Niniejszym obwieszcza się, że dnia 31 sierpnia rozpoczyna się przy Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy rejestracja inwalidów cywilnych, (w Łukowie, Lubelska Nr. 25).

Rejestracja ta, mająca na celu organizowanie opieki państwowej nad inwalidami cywilnymi, obejmuje:

1) Cywilnych inwalidów wojny ubiegłej t. j. osoby nie wojskowe, które doznały uszkodzenia na zdrowiu na skutek bezpośrednich działań wojennych, lub zarządzeń władz wojskowych.

2) Inwalidów pracy t. j. pracowników najemnych, którzy zostali poszkodowani na zdrowiu na skutek wypadków nieszczęśliwych przy pracy, lub w związku z pracą.

3) Najbliższe rodziny pozostałe po tych inwalidach.

Dla zarejestrowania się inwalidzi cywilni, względnie rodziny pozostałe po nich, winni są zgłosić się osobiście lub przez osoby do tego upoważnione do najbliższego ze względu na miejsce zamieszkania Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy z dokumentami osobistymi, oraz dotyczącymi ich stanu materialnego i wypadków, które spowodowały uszkodzenia na zdrowiu, potwierdzonymi przez odnośne władze państwowe względnie samorządowe.

Inwalidzi wojenni są z rejestracji bezwarunkowo wykluczeni.

**Ministerstwo Pracy
i Opieki Społecznej.**

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1919 r.

370

Ogłoszenie

dotyczące posiadania dowodów osobistych.

W związku z ogłoszeniem o Sądach doraźnych ustawy Sejmowej z 30-go czerwca 1919 r. Nr. 55 Dz. Pr. celem możności stwierdzenia każdorazowo tożsamości każdej osoby, polecam, by wszyscy mężczyźni w wieku od lat 15 posiadali zawsze przy sobie dokumenty osobiste, jak: paszport (dowód osobisty), metrykę urodzenia, dowód zwolnienia z wojska (o ile dany osobnik jest w wieku popisowym).

Dowody osobiste dla nieposiadających ich, a stałych mieszkańców m. Łukowa wydaje magistrat (po gminach — wójci), zaś dla innych wydaje Urząd Powiatowy w każde wtorki, czwartki i soboty (prócz świąt) od godziny 10 do 12-ej przed południem.

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia go.

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) Z. Łopuski.

Łuków, dnia 29-go sierpnia 1919 r.

371

Ogłoszenie

dotyczące sprzedaży koni.

Na mocy ustawy o rzeczowych świadectwach wojennych z 11-go kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 32 poz. 264) i rozporządzenia wykonawczego z dnia 29-go kwietnia 1919 r. (Monitor Polski Nr. 98 z 2-go maja 1919 r.) oraz w nawiązaniu do rozporządzenia wykonawczego z 1 maja 1919 r. (Monitor Polski Nr. 100 z 6 maja 1919 r.) zarządzam co następuje:

Sprzedaż koni w wieku od lat 4 do 12 włącznie z powiatu Łukowskiego do innych powiatów jest wzbroniona.

Niezastosowanie się do powyższego rozporządzenia karane będzie w myśl art. 15 ustawy z dnia 11-go kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadectwach wojennych aresztem do jednego roku lub grzywną do 100,000 marek polskich.

Powiatowy Komisarz Rządowy

(—) Łopuski.

Łuków, dnia 30-go sierpnia 1919 r.

372

Ogłoszenie

dotyczące przejścia na własność skarbu drzewa materiałowego i opałowego.

Państwowe Nadleśnictwo Łukowskie podaje do ogólnej wiadomości urzędów i mieszkańców powiatu Łukowskiego, że stosownie do wydane-go rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wszystko drzewo materiałowe i opałowe, zakupione w leśnictwach i obrębach Nadleśnictwa, przechodzi z powrotem na własność Skarbu o ile nie zostanie w terminie, oznaczonym na asygnacjach, wywiezione z lasu.

Nadleśnictwo załatwia interesantów, zgłaszających się w różnych sprawach, w biurze w Kryńszczaku, od godziny 9 rano do 3-ej po południu, w soboty do godz. 1-ej po południu oprócz dni niedzielnych i świątecznych.

Sprzedaż drzewa opałowego w biurze Nadleśnictwa, odbywa się tylko w piątek do godziny 1-ej po południu.

Urzędy komunalne proszone są o powiadomienie o powyższem obywateli miejskich na zebraniach gminnych.

Dnia 14 sierpnia 1919 r.

Nadleśniczy Br. Filipowski.

Sekretarz A. Puścion.

373

Ogłoszenie

dotyczące mianowania p. o. Podinspektora pracy do spraw rolnych.

Od dnia 16 b. m. do Inspektoratu VII Okręgu Pracy został przedzielony p. o. Podinspektora Pracy do spraw rolnych pan Władysław Kościuch, któremu poleca dozór nad ochroną pracy robotników rolnych w 25 Obwodzie rzeczonym Okręgu.

Do 25 Obwodu należą następujące powiaty: Siedlecki, Węgrowski, Janowski, Łukowski, Sokołowski, i Bialski.

We wszystkich sprawach, tyjących się ochrony pracy w rolnictwie, zwracać się należy i ewentualnych interesantów skierować do Inspektoratu Pracy 25 Obwodu (Siedlce, ul. 3 Maja domu № 12).

Łuków, dnia 25 sierpnia 1919 r. L. 916/III.

Powiatowy Komisarz Rządowy

w z.

(—) Panglisz.

374

Ogłoszenie

dotyczące zgubienia portfetu z pieniędzmi i dokumentami.

Władysław Próchniewicz, nauczyciel z Wojcieszkowa zgubił 28 sierpnia r. b. na ul. Aleja Kościuski w Łukowie portfel z pieniędzmi i dokumentami. Czcigodny znalazca; za nagr. 50 mk. będzie łaskaw zwrócić tylko dokumenty do Inspekcji Szkolnej ul. Ogrodowa Nr. 15.

WYKONYWANIE
WSZELKICH ROBÓT
Drukarskich,
JAKO TO: ○○○○○○

Czasopisma, Broszury, Sprawozdania, Cenniki, Książki do nabożeństwa, Cyrkularze, Bilety wizytowe,

DRUKARNIA GYDZIAŁU POWIATOWEGO

PRZY SEJMINIE POWIATOWYM W ŁUKOWIE. ○○○○○○○○○○○○○○○○ W gmachu obok kościoła po-Pijarskiego.

○○○ CENY ○○○
UMIARKOWANE.
WYKONANIE ○○○
○○○ STARANNE.

Kwitarjuszki, Rachunki, Zaproszenia ślubne, Blankiety, Tabele, Etykiety, Adresy, Programy, Afisze i t. d.